

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Verejan Viorica a fost lăsată fără soluționare.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Draganov Alexei este învinuit că la 03.06.2012, aproximativ orele 12:00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în parcul "Valea Trandafirilor", în apropierea blocului locativ nr. 31/3, situat pe str. Trandafirilor, mun. Chișinău, a sustras în mod deschis de la cet. Verejan Viorica, care se plimba în acel moment în parc, un lanț din aur împreună cu culonul din aur cu masa totală de 40 gr. la prețul de 12.750 lei, după ce cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, pricinuindu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Acțiunile lui Draganov Alexei au fost încadrate în baza art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Partea vătămată Verejan Viorica, în ședința judiciară a declarat că s-a întors, a văzut inculpatul la față, care i-a smuls lănișorul și a fugit. Ea a telefonat feciorului și i-a spus despre sustragere la ora 11,45, întrucât ora dată s-a înregistrat în telefonul ei mobil. Sustragerea s-a produs aproximativ în 3-5 minute înainte de a suna fiului.

Inculpatul Draganov Alexei nu a recunoscut vina și a declarat că la 03 iunie 2012, dimineața a fost la Piața Centrală din mun. Chișinău, unde s-a întâlnit cu un cunoscut, Au servit în bar votcă și la ora 10:30 s-a deplasat în direcția sectorului Botanica, mun. Chișinău. În acea perioadă el consuma droguri. S-a oprit pe bd. Decebal, mun. Chișinău, lângă pizzeria „Palermo”, a traversat strada și a intrat în farmacia „Felicita” de unde a procurat picături de ochi „Tropicamid” și o seringă. A traversat strada înapoi și a intrat în pizzeria „Palermo”, a mers în veceul pizzeriei cu scopul de a-și injecta substanța „Tropicamid”. Acolo și-a pierdut cunoștința și nu ține minte ce a urmat. Când și-a revenit, se afla la terasa pizzeriei și a înțeles că din veceu a fost scos de colaboratorii agenției de pază. A intrat în pizzeria „Palermo” la veceu și a ieșit când a fost scos la terasă de agenții de pază.

Instanța de fond a indicat că în învinuirea adusă inculpatului este indicată ora aproximativă a sustragerii - orele 12.00, data de 03 iunie 2012.

În dezbaterile judiciare procurorul a conchis că sustragerea a avut loc la ora 11.25-11.30.

Însă, din declarațiile părții vătămate rezultă că sustragerea a avut loc la ora 11.40, deoarece ea confirmă că după 3-5 minute de la sustragere a apelat, la ora 11.45 min., pe fiul ei, Vrabie Adrian și i-a comunicat despre cele întâmplate. Ora a memorizat-o, întrucât s-a înregistrat în telefonul mobil.

Fiind audiat în calitate de martor, fiul părții vătămate, Vrabie Adrian a declarat că, aproximativ la ora 11:50, 1-a telefonat mama sa, care era speriată și i-a spus că a fost atacată de la spate, fiindu-i smuls lanțul de aur de la gât. El i-a spus să sune la poliție. Cu ea a vorbit aproximativ 2 minute. În decurs de 10 minute el a venit în parcul „Valea Trandafirilor”, iar în scurt timp a venit și poliția.

Din declarațiile coroborate ale părții vătămate și ale martorului Vrabie Adrian instanța a constatat că sustragerea a avut loc aproximativ la ora 11.40.

Însă inculpatul, la 03 iunie 2012, ora 11.40, se afla în altă parte și nu a putut să comită sustragerea.

Astfel, instanța a constatat că la 03 iunie 2012, aproximativ orele 11.15, Draganov Alexei, avînd în mîină un pahar din plastic cu băutură, la pas normal, nu după alergare, fiind servit, a venit la pizzeria „Palermo”. Aici a stat puțin de vorbă apoi și-a cerut permisiune de la barmenul Bălan Antonina să meargă la veceu, unde a stat încuiat aproximativ pînă la orele 12.00, cînd, fiind deschisă ușa de către lucrătorii localului, a fost văzut într-o stare care era asemănătoare cu cea de după consumul de droguri. El era în genunchi deasupra closetului, iar jos se afla o seringă cu un conținut de culoare roșietic. Deoarece capacul de la rezervorul de apă era crăpat, iar inculpatul nu are bani pentru a-l achita, Bălan Antonina a chemat paza la ora 12.06, prin apăsarea butonului de alarmă de la terasă.

Martorul Bălan Antonina, în ședința judiciară a declarat că lucrează în calitate de barmen în pizzeria „Palermo”. Era o zi de duminică și a deschis localul pentru clienți la ora 11:00, aflîndu-se la terasă cu alte colaboratoare. Peste vre-o 15 minute a intrat inculpatul, care avea în mîină un pahar de plastic cu bere. S-a apropiat, a aprins o țigară și stătea de vorbă cu ele. Era servit, însă putea merge. Nu era în stare ca după alergat, nu respira des, a intrat liniștit, după care și-a cerut permisiune să meargă la veceu. A intrat în veceu, unde lucra o singură cabină, iar cealaltă era încuiată deoarece nu era lumină. Inculpatul s-a aflat în veceu aproximativ 30-40 minute. De ea se apropiau clienții și întrebau de ce ușa de la veceu este încuiată. Și bucătarul Mînzărari Tamara a încercat să meargă la veceu, însă ușa era încuiată. Ea personal, împreună cu bucătarul-șef Rusu Angela, au bătut la ușă, din veceu se auzeau careva sunete, mai apoi au deschis ușa veceului pe dinafară și au văzut că în veceu inculpatul era într-o stare ca după consum de substanțe narcotice, iar jos era o seringă. Cînd inculpatul a ieșit din veceu nu avea nimic în mîină. Intrînd în cabină, ea a văzut că capacul de la rezervorul de apă este crăpat și a telefonat administratorul, ca să-l întrebe de prețul rezervorului de apă. Administratorul i-a comunicat, că rezervorul 500 lei. Ea a întrebat inculpatul dacă are cu ce achita. Deoarece inculpatul nu avea suma de 500 lei, ea a chemat paza. La sosirea pazei inculpatul nu mai era în stare să vorbească, din veceu a ieșit aplecat, abea mergea. Veceul se află în interiorul localului, lîngă bucătărie. Dacă se intră în veceu pe la terasă, ea are posibilitatea să observe acest lucru și dacă inculpatul ar fi ieșit din veceu ea l-ar fi văzut. Bere la pahar se vinde peste drum de pizzerie.

Martorii Mînzărari Tamara și Rusu Angela, care lucrează în calitate de bucătari la pizzeria „Palermo”, cît și martorul Rădván Ecaterina, care lucrează în calitate de spălătoreasă, au depus mărturii similare.

Martorul Vizitiu Vădim în ședința judiciară a declarat că activează în calitate de gardian la paza particulară SRL „Uniglobal”. La 03 iunie 2012, ora nu și-o amintește, fiind la serviciu a primit o chemare de la pizzeria „Palermo”. A ajuns la obiect, a intrat în bar și angajații pizzeriei au arătat la inculpatul care stătea cu un capac de la rezervorul de apă în mîină. Inculpatul a început să-i explice că nu el a desfăcut capacul de la veceu. Inculpatul a mers în veceu și a luat o seringă de jos, în care era un lichid de culoare roșie și a pus-o în buzunar.

Declarații similare a depus și martorul Zabolotnîi Vitalie, care lucrează în calitate de șofer la firma de pază „Uniglobal”.

Instanța a concluzionat, din analiza coroborată a declarațiilor martorilor Bălan Antonina, Rusu Angela, Mînzarari Tamara, și Radvan Ecaterina că inculpatul a venit la pizzeria „Palermo” aproximativ la ora 11.15. El nu era după alergare, respira normal, avea în mînă un pahar de plastic cu băutură și, la scurt timp, a intrat în veceu, s-a închis pe dinăuntru, nu a fost văzut de nimeni să fi ieșit de acolo pînă a fost deschisă ușa de către Bălan Antonina și Rusu Angela.

Bălan Antonina, după ce a fost deschis veceul și a văzut că este deteriorat capacul de la rezervorul de apă de la unitaz, mai întîi a sunat administratorul, apoi a chemat paza.

Confirm extraselor din registrul SRL „Uniglobal”, butonul de alarmă de la terasa pizzeriei „Palermo” a fost activat la ora 12.06.29, iar echipajul de paza a ajuns la destinație la ora 12.13.57.

Prin urmare, apreciind că apelul telefonic și discuția dintre martorul Bălan Antonina și administrator, apoi întrebarea către inculpat dacă are cu ce se achita, au putut să dureze cîteva minute înainte de apăsarea butonului de alarmă, instanța a concluzionat că momentul deschiderii ușii veceului și depistarea inculpatului în veceu a avut loc aproximativ la ora 12.00 min.

Din certificatul anexat la dosar rezultă că inculpatul se află la evidență narcologică din 03.11.2002 cu diagnoza: consumator de substanțe narcotice (hașiș). Conform procesului -verbal nr. 7222 de examinare medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 03 iunie 2012, ora 19.50, Draganov Alexei prezenta logoreie, vorbire încetinită, lentă, mimica apatică, mersul (poziția Romberg) - instabil, avea prezentă tremurarea pleoapelor, a limbii. Concluzia - consecințele consumului de stupefiante.

Martorul Draganova Nadejda a declarat că inculpatul este fiul ei. El este narcoman și despre acest fapt a aflat în urmă cu 2 ani. La 03 iunie 2012, aproape de ora 12:00, ea a fost telefonată de la pizzeria „Palermo” și înștiințată că fiul ei s-a aflat închis în veceul pizzeriei, a stricat capacul de la rezervorul de apă, face scandal și nu dorește să achite paguba. Ea a răspuns ca fiul să se descurce singur.

Conform declarațiilor primare ale părții vătămate, date imediat după sustragere, ora 13.50, cel care a jefuit-o era îmbrăcat în maiou de culoare închisă. Potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei, din 03.06.2012, ora 17:15, partea vătămată a declarat că îl recunoaște pe inculpat după frezură, corpolență, înfățișarea feței, haine. Însă, din fotografiile de pe planșa ilustrativă se vede că inculpatul nu este îmbrăcat în maiou de culoare închisă, dar într-o haină sportivă de culoare întunecată cu mînele lungi, care nu poate fi descrisă în nici un caz ca "maiou". Mai mult, la data de 15.06.2010, în cadrul confruntării dintre inculpat și partea vătămată, ultima a declarat, că acel om era îmbrăcat în alt costum sportiv, care era puțin mai gros. Era nebărbierit și că ea i-a văzut fața doar din partea stîngă.

Conform prevederilor art. 116 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, dacă este necesar de a prezenta o persoană spre recunoaștere părții vătămate, organul de urmărire penală o audiază asupra circumstanțelor în care a văzut persoana, precum și asupra semnelor și particularităților distinctive după care ar putea să o recunoască. Recunoașterea nu va avea loc, iar cea care a avut loc nu se va

considera întemeiată, dacă persoana chemată pentru a face recunoașterea a indicat particularități incerte pentru identificarea persoanei prezentate.

Astfel, procesul-verbal de recunoaștere a inculpatului nu poate fi considerat întemeiat, întrucât nu conține particularități certe pentru identificarea ultimului, or, nu conține o descriere clară nici a hainelor, nici a frezurii, corpolenței, înfățișarea feței.

Este evidentă și neconcordanța dintre declarațiile părții vătămate referitor la în ce era îmbrăcat Draganov Alexei în acea zi - maiou sau haină sportivă relativ groasă. Divergențele semnificative din declarațiile părții vătămate, prin prisma art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului. Aceste neconcordanțe caracterizează veridicitatea declarațiilor părții vătămate.

Pe lângă aceasta, partea vătămată a mai declarat că după ce i-a smuls lanțul de aur, cel ce a jefuit-o a fugit pe o cărare în vale. Conform procesului-verbal al experimentului de urmărire penală din 21 iunie 2012, s-a constatat că timpul necesar pentru distanță parcursă prin alergat lent de la locul săvârșirii infracțiunii până la pizzeria „Palermo” este de 4 minute 45 secunde. Însă această probă nu coraborează cu declarațiile martorului Bălan Antonina, care a declarat că atunci când inculpatul s-a apropiat de pizzerie, el nu avea semne că era după alergare, avea răsuflarea normală și a intrat liniștit.

Mai mult, organul de urmărire penală nu a stabilit de unde și cum a putut inculpatul să-și procure un pahar din plastic cu băutură, în procesul deplasării presupuse de locul faptei spre pizzerie. Or, martorul Bălan Antonina a declarat că acesta avea în mână un pahar din plastic cu bere, iar partea vătămată nu a menționat că ar fi văzut în mâna acestuia un astfel de pahar.

Instanța a mai reținut că o învinuire nu poate fi bazată doar pe declarațiile părții vătămate, în situația în care inculpatul nu recunoaște vina și în lipsa altor probe directe. Nu este pusă la îndoială că partea vătămată avea la ea lănișorul de aur, însă organul de urmărire penală urma să stabilească locul aflării bunului la moment, proveniența lui, toate acestea fiind ignorate de acuzare.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 3 ani închisoare, fără amendă, fiind admisă integral acțiunea civilă.

Apelantul a invocat că lucrătorii barului nu l-au monitorizat pe inculpat în tot acel timp, faptul că el se afla la viceu constituie doar o presupunere a acestora, pe care instanța de judecată a pus-o la baza sentinței de achitare, nefiind luate în considerație alte probe acumulate și cercetate.

Potrivit procesului verbal de prezentare spre recunoaștere, partea vătămată l-a recunoscut pe inculpat ca fiind anume acea persoană, care a comis infracțiunea în cauză.

Conform procesului verbal de confruntare dintre învinuit și partea vătămată, ultima confirmă faptul că anume el i-a sustras lănișorul de aur de la gît și ea l-a recunoscut.

Martorul Cobîlaș Sergiu a declarat că activează în calitate de OOS al CPS Botanica, mun. Chișinău și la 03.06.2012 a parvenit informația operativă ca în parcul „Valea Trandafirilor” a fost săvârșită o infracțiune. S-a deplasat în sectorul

de politie nr. 7 al CPS Botanica, unde a fost adus de către echipajul 902 cet. Draganov Alexei, care la înfățișare coincidea cu semnalmentele persoanei care a săvârșit infracțiunea de jaf în parcul „Valea Trandafirilor”. Când a însoțit persoana în cauză în drum spre comisariat cet. Draganov Alexei a început să infirme faptul că a sustras careva lăntișor de aur, sau că a atacat careva doamne în parcul „Valea Trandafirilor”.

Conform informației parvenite de la Serviciul de securitate „Alas” timpul când a fost solicitată parvenirea colaboratorilor de pază este 12.13 min. Iar potrivit registrului de înregistrare a apelurilor „902” timpul efectuării apelului la poliție a fost ora. 12.10.

Prin urmare învinuitul, comițând infracțiunea a avut destul timp pentru a veni la pizzeria „Palermo”, ca să fie văzut de către colaboratorii acesteia. La fel a avut posibilitatea comiterii infracțiunii și după ce a ieșit din local, ca mai apoi să revină neobservat în veceul în cauză.

Conform procesului verbal de cercetare la fața locului - pizzeriei „Palermo”, din 21.06.2012, s-a constatat că capacul de la acumulatorul de apă putea fi deteriorate doar intenționat, deoarece are margini de protecție și pentru al ridica este necesar de deșurubat butonul. Ieșirea din spate, din pizzeria „Palermo”, este nemijlocit lângă WC și nu este supravegheată de nimeni.

În cadrul urmăririi penale au fost efectuate două experimente la data de 21.06.2012 în urma cărora s-a constatat că timpul necesar pentru deplasarea la pas rapid de la locul săvârșirii infracțiunii până la pizzeria „Palermo” este 9 min 33 sec, și aceeași distanță parcursă prin alergat lent este de 4 min. 45 sec.

Astfel, inculpatul dispunea în orice situație de posibilitatea comiterii acestei infracțiunii înainte de a veni la pizzeria în cauză, cât și în timpul când se afla în viceu (vre-o 30-40 min.), iar alibiul înaintat de apărare nu este consistent în situația dată.

3.1 A declarat apel și avocatul Medeleanu Roman, în numele părții vătămate Verejan Viorica, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la pedeapsă cu închisoare, fiind admisă integral și acțiunea civilă.

Apelantul a indicat că instanța de judecată nu a apreciat corect probele acuzării și anume a declarațiilor părții vătămate Verejan Viorica, care a indicat că infracțiunea a fost comisă anume de către inculpat, menționând că în momentul sustragerii lăntișorului de aur ea s-a întors și îl privea în ochi pe inculpat.

În cadrul procedurii de recunoaștere, fiind respectare rigorile legale, partea vătămată 1-a recunoscut pe inculpat.

Nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată nici declarațiile martorului Cobîlaș Sergiu, care a confirmat că din discuțiile purtate cu inculpatul în acea zi, acesta a menționat că lângă biserică s-a aflat deoarece trebuia să se întâlnească cu un prieten, iar mai apoi a declarat că se îndrepta spre domiciliu.

Instanța de judecată a luat în considerare doar probele apărării, în declarațiile acestor martori existînd divergențe.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, ambele apeluri au fost admise, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Draganov Alexei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 4 ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, de la data reținerii, deducând perioada arestului preventiv și arestului la domiciliu de la 03 iunie pînă la 21 decembrie 2012.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate prejudiciul material în sumă de 12.750 lei și moral în mărime de 5000 lei.

Instanța de apel, judecînd cauza în lipsa inculpatului legal citat, a constatat că inculpatul Draganov Alexei, la 03.06.2012, **orele 12.00, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflîndu-se în parcul „Valea Trandafirilor”, în apropierea blocului locativ nr.31/3, situat pe str. Trandafirilor, mun. Chișinău, a sustras în mod deschis de la cet. Verejan Viorica**, care se plimba în acel moment în parc, un lanț de aur împreună cu un culon din aur cu masa totală de 40 gr., la prețul de 12.750 lei, după ce cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii, pricinuindu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile părții vătămate Verejan Viorica, martorilor Cobîlaș Sergiu și Vrabie Adrian.

Declarații martorilor Bălan Antonina, Rusu Angela, Mînzarari Tamara, Rădvan Ecaterina sunt pertinente, concludente, utile și veridice și ele nici într-un caz nu demonstrează nevinovăția lui A. Draganov, acestea nu pot servi drept temei de achitare, pe motivul că ele nu combat întreaga sistemă de probe care demonstrează cu certitudine vina inculpatului.

Ele nici nu confirmă alibiul inculpatului că în timpul când a avut loc jaful, se afla în restaurantul „Palermo ” și nu la locul comiterii infracțiunii, deoarece, după comiterea infracțiunii, dînsul a reușit să ajungă la restaurantul „Palermo ” unde și a consumat substanțe narcotice, reieșind din faptul că distanța dintre locul săvârșirii acțiunii, adică parcul "Valea Trandafirilor", în apropierea blocului locativ nr. 3, situat pe str. Trandafirilor, mun. Chișinău și restaurantul „Palermo" este mică, astfel, Draganov Alexei **după comiterea infracțiunii avea destul timp pentru a veni la pizzeria „Palermo”, să fie văzut de către colaboratorii acesteia.**

De asemenea, vina inculpatului se mai dovedește prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, procesul-verbal de confruntare dintre învinuit și partea vătămată, informația parvenită de la Serviciul de securitate „Alas”, procesul-verbal de cercetare la fața locului, din 03.06.2012, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21.06.2012, procesul-verbal al experimentului de urmărire penală, din 21.06.2012.

Versiunea învinuitului nu corespunde situației reale și a fost combătută integral de întreaga sistemă de probe, fiind înaintată cu scopul de a se dezvinovăți și de a fi exonerat de la răspunderea penală.

Conform informației parvenite de la Serviciul de securitate „Alias" timpul cînd a fost solicitată parvenirea colaboratorilor de pază este 12.13 min, iar potrivit registrului de înregistrare a apelurilor „902" timpul efectuării apelului la poliție din pizzerie a fost ora. 12.10.

Prin urmare, inculpatul, **după comiterea fracțiunii, avea destul timp pentru a veni la pizzeria „Palermo”, să fie văzut de către colaboratorii acesteia. La fel a**

avut posibilitatea comiterii infracțiunii și după ce a ieșit din local, ca mai apoi să revină neobservat în veceul în cauză.

Potrivit procesului verbal de cercetare la fața locului din 21.06.2012, prin care s-a cercetat locul amplasării și interiorul pizzeriei „Palermo” s-a constatat că, capacul de la acumulatorul de apă putea fi deteriorat doar intenționat, deoarece are margini de protecție, și pentru a-l ridica este necesar de deșurubat butonul. Totodată conform procesului verbal de cercetare la fața locului din 21.06.2012 s-a constatat că, ieșirea din spate din pizzeria „Palermo” este nemijlocit lângă WC și nu este supravegheată de nimeni.

Conform procesului-verbal al experimentului de urmărire penală, din 21.06.2012, s-a constatat că, ***timpul necesar pentru deplasarea la pas rapid de la locul săvârșirii infracțiunii, până la pizzeria „Palermo” este de 09 minute 33 secunde și aceiași distanță parcursă prin alergat lent este necesar 4 minute 45 secunde.***

Prin urmare, inculpatul dispunea în orice situație de posibilitatea comiterii acestei infracțiunii înainte de a veni la pizzeria în cauză.

Astfel, Draganov Alexei a comis infracțiunea prevăzută la art.187 alin. (2) lit. f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul anterior a fost condamnat, însă potrivit sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.12.2006, în privința lui a fost încetat procesul penal pe art. 186 alin. (2) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, fiind la moment cu antecedente penale stinse, se află la evidență narcologică, nu și-a recunoscut vina.

5. Avocatul Natalia Pahopol a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a dat o apreciere justă probelor anexate la dosar, deoarece în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

Conform rechizitoriului, infracțiunea a avut loc la ora 12.00, fapt confirmat prin apelul telefonic efectuat de către victimă la poliție la ora 12.10.

Însă, această infracțiune nu a putut fi săvârșită de către inculpat, deoarece la ora 12.00 el se afla în pizzeria „Palermo”. În acest local, conform declarațiilor martorilor audiați în cadrul ședințelor judiciare, inculpatul s-a aflat de la ora 11.00 până la ora 12.13.

Conform declarațiilor lucrătorilor pizzeriei Balan Antonina, Russu Angela, Rădvan Ecaterina și Mînzărari Tamara, inculpatul a intrat în pizzeria „Palermo” aproximativ la ora 11.00, cu o sticlă de bere în mână și vorbea încâlcit. El a întrebat unde este baia, a intrat în ea și nu a ieșit de acolo timp îndelungat, în tot acest timp, salariații localului au încercat să-l scoată din baie, însă, deoarece nu au reușit, au fost nevoiți să cheme agenția de securitate.

La ora 12.06 a fost înregistrat apelul către colaboratorii agenției de securitate „ALLAS”.

La ora 12.13 colaboratorii agenției de securitate „ALLAS” au ajuns la locul solicitării, unde din baie l-au scos pe inculpatul, care era în stare de ebrietate narcotică.

Inculpatul a fost escortat la sectorul de poliție, deoarece nu avea bani să achite veceul deteriorat. La poliție se afla și victima care, sub influența colaboratorilor de poliție, l-a recunoscut.

Instanța de apel nu a indicat circumstanțele infracțiunii și anume la ce oră precis, inculpatul Draganov A. a ieșit din baia pizerii „Palermo” pentru a săvârși infracțiunea, cum a ieșit neobservat de acolo, dacă lucrătorii localului încercau să-l scoată din baie și când s-a întors înapoi în local.

Conform experimentului efectuat de către organul de urmărire penală din 21.06.2013, distanța de la pizzeria „Palermo” pînă la locul săvîrșirii infracțiunii poate fi parcursă în 9 min. 33 de sec. la pas rapid și în 4 min. 45 sec. prin alergat lent într-o singură direcție. La ora 12.00 a fost săvîrșită infracțiunea. Deci, cet. Draganov A. după versiunea părții acuzării la ora 11.50 trebuia să iasă din baie localului „Palermo” pentru a săvîrși această infracțiune, însă, martorii Balan Antonina, Russu Angela, Rădvan Ecaterina și Mînzărari Tamara indică că timp de 15-20 de min. pînă la chemarea agenției de securitate au încercat să-l scoată pe inculpat din baie și la ora 12.06 a fost înregistrat apelul către colaboratorii agenției de securitate „ALLAS”. Deci, la momentul săvîrșirii infracțiunii inculpatul se afla în baia pizeriei „Palermo”.

Partea vătămată a indicat că infractorul era îmbrăcat în pantaloni sportivi, maiou de culoare deschisă, însă, din fotografiile anexate la materialele dosarului, se vede clar că inculpatul în acea zi era îmbrăcat în pantaloni sportivi și scurtă sportivă, ci nu în maiou deschis.

Așadar, încă pînă la momentul cînd l-a văzut pe inculpat, ultimul nefiind încă adus la sectorul de poliție, victima a declarat semnalmente infractorului, inclusiv în ce era acesta îmbrăcat. Dar, inculpatul era îmbrăcat diferit și să se schimbe în altă îmbrăcăminte el nu a avut posibilitate. Recunoașterea infractorului după înfățișare este incertă, deoarece victima era într-o stare de stres și nu a putut cert să memorizeze înfățișarea infractorului, iar pe urmă a redat imaginația sa ca fiind o realitate.

După părerea acuzării, Draganov A., într-o manieră inexplicabilă, a fugit pînă la str. Trandafirilor, unde a avut loc infracțiunea, iar apoi a fugit înapoi pînă la pizzeria „Palermo” de pe str. Decebal și toate acestea în cîteva minute.

Însă, aceasta nu poate să corespundă realității, deoarece prin declarațiile martorilor audiați, precum și prin rezultatele examinării medicalo-legale anexate la dosar, s-a stabilit că Draganov A. a fost în acea zi în stare de ebrietate narcotică, rău se ținea pe picioare, abia de putea vorbi. La cercetarea băii din pizzeria „Palermo” a fost găsită o seringă goală.

Acest fapt este confirmat de către martorul Bălan Antonina, care a declarat că inculpatul a intrat în pizzerie cu o sticlă de bere în mînă, a început să vorbească, a cerut o țigară și se comporta ca un om beat.

Cele indicate se confirmă și prin rezultatele examinării medicalo-legale efectuate la ora 19.53. În urma examinării s-a constatat vorbă lentă și continuă, mișcare haotică, mimică slabă. Așadar, de la ora 11.00 pînă la ora 19.53 Draganov A. era în stare de ebrietate narcotica și nu putea să se deplaseze repede, cu atît mai mult să fugă.

Instanța de apel a luat în considerare depozițiile martorului Cobîlaș Sergiu, Zabolotnîi Vitalie și Vrabie Adrian. Dar, aceste declarații sunt neconcludente și nepertinente.

Astfel, martorului Cobîlaș Sergiu 1-a escortat pe Draganov A. de la sectorul de poliție nr. 7 al CPS Botanica către comisariat. Martorul menționează că inculpatul a început în drum să infirme faptul că a sustras careva lăntișor de aur sau că a atacat careva doamne în parcul „Valea Trandafirilor”, nefiindu-i comunicat scopul pentru care a fost escortat. Această probă este nepertinentă, deoarece Cobîlaș Sergiu activează în cadrul OOS al CPs Botanica, mun. Chișinău și este o persoană cointereseată în finalizarea procesului cu un anumit rezultat și anume cu arestarea și condamnarea inculpatului.

Martorului Zabolotnîi Vitalie a indicat ca în vara anului 2012, lucrînd ca șofer la firma de pază „Uniglobal”, a avut o chemare la pizzeria „Palermo”, unde 1-a văzut pe inculpat, care vorbea normal, se ținea bine pe picioare. Aceste declarații sunt în contradicție cu rezultatele examinării medicalo-legale efectuate la ora 19.53, cu declarațiile martorilor Balan Antonina, Russu Angela, Rădvan Ecaterina și Mînzărari Tamara, precum și cu seringă goală, găsită în baia pizzeriei „Palermo”.

Prin urmare, toate probele directe, analizate în complexitatea lor indică că Draganov Alexei are un alibi cert pentru momentul săvîrșirii infracțiunii și că în acțiunile lui nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Judecînd recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiurile cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate în recursul ordinar, dar fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, se reține că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, conform art. 24 alin. (2), (4) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale

pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 384 alin. (3) și (4) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Conform art. 376 alin. (1) și (2), art. 377 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, după cercetarea tuturor probelor din dosar și a celor prezentate la judecarea cauzei, președintele ședinței de judecată întreabă părțile dacă doresc să dea explicații suplimentare ori să formuleze cereri sau, după caz, demersuri noi pentru completarea cercetării judecătorești. Dacă nu au fost formulate cereri sau demersuri noi sau după soluționarea cererilor și demersurilor formulate și îndeplinirea în cazurile necesare a acțiunilor procesuale suplimentare, președintele ședinței de judecată declară cercetarea judecătorească terminată. După terminarea cercetării judecătorești, președintele ședinței de judecată anunță dezbaterile judiciare. Dezbaterile judiciare constau din cuvântările procurorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, apărătorului. Potrivit art. 66 alin. (1), 67 alin. (1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare, prin apărătorul ales.

Potrivit jurisprudenței naționale și a CtEDO, având în vedere dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia inculpatul fusese achitat. Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere a anumitor martori ai acuzării solicitați de părți (*hotărârile CtEDO Popovici vs. Moldova din 27.11.2007, §72, și Dănila vs. România din 8.03.2007, §62-63*). Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (*hotărârea CtEDO Spînu vs. România din 29.04.2008, §60*).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea *Capean vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului, în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea acestei jurisprudențe lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din CEDO.

Dar, în pofida normelor specificate, a principiului contradictorialității în procesul penal și a jurisprudenței nominalizate, se observă că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel, în cadrul rejudecării cauzei potrivit regulilor generale, după achitarea inculpatului, procurorul și partea

vătămată, optînd pentru judecarea apelurilor în lipsa inculpatului, nu au solicitat să fie cercetate direct și nemijlocit probele scrise, decisive ale acușării (v. 2, f. d. 18).

Este adevărat că instanța de apel a dat citirii probelor scrise, examinate de prima instanță, consemnîndu-le în procesul verbal al ședinței de judecată, dar din propria inițiativă, încălcînd astfel principiul contradictorialității procesului penal, deoarece a selectat și invocat din oficiu probe pe care le-a utilizat și pus la baza hotărîrii de condamnare a inculpatului, adică în defavoarea lui, subminînd competența exclusivă a acuzatorului de stat în aspectul vizat (v. 5, f. d. 2-36).

Mai mult, instanța de apel și-a fundamentat soluția de condamnare a inculpatului pe probe neconsemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată, cum declarațiile inculpatului, care nu a fost prezent și nu a fost audiat nemijlocit în ședința instanței de apel, declarațiile martorului Draganova N., probele scrise de la f.d. 7 și 101 (v. 2, f. d. 42pct. 4 din decizie).

Cele expuse denotă faptul că procurorul s-a eschivat să-și exercite în fața instanței de apel sarcina prezentării probelor, adică nu și-a susținut apelul și volumul învinuirii înaintate inculpatei, care a fost anterior achitată de instanța de fond, omițînd legala posibilitate oferită de prevederile art. 414 alin. (1), 419 Cod de procedură penală, de a-și dovedi motivele invocate în apel.

Pe lîngă aceasta, conform procesului-verbal, instanța de apel a omis să indice dacă a fost finisată cercetarea tuturor probelor din dosar și a celor prezentate la judecarea cauzei, să întrebe părțile dacă doresc să dea explicații suplimentare ori să formuleze cereri sau, după caz, demersuri noi pentru completarea cercetării judecătorești, să declare cercetarea judecătorească terminată, să anunțe dezbaterea judiciară și să ofere în acest sens cuvîntul procurorului, părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, apărătorului, nerespectînd dreptul ultimului să-și expună poziția pe marginea învinuirii formulate inculpatului, adică să exercite funcțiile apărării inculpatului.

Astfel, instanța de apel nu a ținut cont de principiul contradictorialității procesului penal și neîntemeiat a pronunțat o hotărîre de recunoaștere a vinovăției inculpatului bazîndu-se exclusiv pe dosarul din prima instanță în temeiul căruia el fusese achitat, adică nu a rejudecat cauza în condițiile legii.

Totodată, prevederile art. 427 Cod de procedură penală oferă posibilitatea contestării prin intermediul recursului ordinar doar a hotărîrilor judecătorești, pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar nu și contestarea acțiunilor sau inacțiunilor procurorului care a participat la judecarea apelului în vederea redresării omisiunilor procesuale comise de el.

În hotărîrea CtEDO din 06.04.2010, în cauza Ștefan vs. România, este clar specificat că procurorul are obligația de a reflecta pretenziile erori înainte de pronunțarea unei hotărîri definitive, iar statul este cel care trebuie să-și asume erorile comise de procuror și aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză.

Astfel, soluția dispunerii rejudecării cauzei pentru examinarea repetată a apelului procurorului potrivit regulilor primei instanțe, în vederea unei eventuale condamnări a persoanei achitate, în cazul în care procurorul nu a susținut în apel învinuirea prin invocarea cercetării directe a probelor și nu a declarat recurs în aspectul vizat, ar fi una lipsită de orice suport legal.

În al doilea rind, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a hotărârii de recunoaștere a vinovăției persoanei inculpate trebuie să cuprindă descrierea faptei, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele survenite.

În pofida acestor prescripții se reține că, în descriptivul deciziei adoptate instanța de apel în loc să constate fapta incriminată inculpatului considerată ca fiind dovedită, a presupus în mod absolute divergent că: *“la orele rele 12.00, aflându-se în parcul „Valea Trandafirilor”, în apropierea blocului locativ nr.31/3, situat pe str. Trandafirilor, mun. Chișinău, a sustras în mod deschis de la cet. Verejan Viorica..., după comiterea infracțiunii avea destul timp pentru a veni la pizzeria „Palermo”, să fie văzut de către colaboratorii acesteia... La fel a avut posibilitatea comiterii infracțiunii și după ce a ieșit din local, ca mai apoi să revină neobservat în veceul în cauză... Prin urmare, inculpatul dispunea în orice situație de posibilitatea comiterii acestei infracțiunii înainte de a veni la pizzeria în cauză..., timpul necesar pentru deplasarea la pas rapid de la locul săvârșirii infracțiunii, până la pizzeria „Palermo” este de 09 minute 33 secunde și aceeași distanță parcursă prin alergat lent este necesar 4 minute 45 secunde” (v. 2, f.d. __, pct. 4 din decizie).*

Mai mult, instanța nu a constatat în ce mod și în care totuși împrejurări concrete inculpatul ar fi sustras bunurile părții vătămate și aceste circumstanțe nu sunt indicate, deci nu sunt constatate nici în rechizitoriul întocmit de procuror (v. 1, f.d. 42, pct. 4 din decizie).

Prin urmare, și învinuirea înaintată inculpatului este una incompletă, neclară și divergentă, adică este una dubioasă. O asemenea învinuire a afectat dreptul acestui inculpat de a ști pentru ce faptă este învinuit, adică dreptul la apărare.

Totodată, art. 8 alin. (3), 24 alin. (2), 325 alin. (1), 389 alin. (2) Cod de procedură penală, prevăd că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii și sentința de condamnare nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii se interpretează doar în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată nu este în drept să completeze din oficiu învinuirea cu circumstanțe în fapt care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluțiile pe presupuneri și dubii.

Împrejurările enunțate denotă, în mod concludent, că hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, iar apelurile procurorului și a părții vătămate au fost greșit admis de către instanța de apel.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală instanța de recurs admite recursul, casează total hotărârea atacată și menține hotărârea primei instanțe, în cazul în care apelul a fost greșit admis.

Circumstanțele nominalizate atestă, astfel, că recursul avocatului este întemeiat, că erorile de drept comise de instanța de apel impun soluția casării ei și menținerea sentinței instanței de fond, deoarece apelurile au fost greșit admis de către instanța de apel.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Natalia Pahopol, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 iulie 2013, în privința inculpatului Draganov Alexei Mihail, deoarece apelurile au fost greșit admise.

Menține sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21 decembrie 2012, conform căreia Draganov Alexei Mihail a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică din 06 mai 2014, ora 09.50.

Președinte	/semnătură/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătură/	Iurie Diaconu
	/semnătură/	Ion Arhiliuc
	/semnătură/	Elena Covalenco
	/semnătură/	Liliana Catan

notă: în legătură cu faptul, că la 11 aprilie 2014, Parlamentul R.Moldova a acceptat demisia judecătorilor Constantin Gurschi și Ion Arhiliuc, în locul acestora a semnează Vicepreședintele Colegiului penal Petru Ursache.

Vicepreședintele Colegiului penal	/semnătură/	Petru Ursache
-----------------------------------	-------------	---------------

Copia corespunde originalului

Judecător	Iurie Diaconu
-----------	---------------

